

Pauline Worm.

*H*ejmdal stander paa Bifrost Bro
 med Gjallerhornet i Haand.
 Han lytter — han hører jo Græsset gro.
 Han stirrer — med vaagen Aand.

Det gælder at vække Lysets Hær
 til Kamp mod Jætte og Trolld.
 Det gælder at se, naar Stunden er nær
 til Fylking mod Uret og Vold.

Saadan du stod i vor Ungdoms Tid —
 med Gjallerhornet for Mund.
 Som Vægter — forrest i Aandens Strid —
 du vakte os unge af Blund.

Du lærte os styre vor egen Baad
 og spise vort eget Brød.
 Du støttede os med Raad og Daad,
 naar Latteren om os lød.

For længst du hviler i Gravens Skød.
 — Hornet dig faldt fra Mund. —
 Men alt, hvad du vækked, det Vej sig brød
 fremad til denne Stund.

Og derfor en Tak af Hjertens Grund
 for Haab og Tro til vor Sag,
 for Trofasthed mod den til sidste Stund.
 — Gid snart det maa gry ad Dag!

Anne Bruun.